

Na današnji dan 1937 ...

... so se v boj proti fašizmu v Španijo odpravili prvi jugoslovanski prostovoljci - španski borci.

Novice

Janez Dolnik

Veleposlanstvo

Zahajajoči predsednik slovenske vlade Janez Janša je poskrbel za novo blamažo.

Zaslepljen od strastnega preganjanja svojega notranjega komunista in z njim povezanih komunističnih demonov, ki ga obsedajo, je ponovno zalomastil po zunanje-političnem parketu, ko je za indijsko televizijo Durdaršan očitno povsem nepremišljeno in brez kakršnegakoli usklajevanja s kornerkoli, razkril, da se s Tajvanom dogovarjajo o izmenjavi predstavništva.

Tokrat so se verjetno za glave držali tudi njegovi zavezniki in lakaji v slovenskem gospodarstvu, ki jih sicer očitno ne ganejo njegova ostala dosedanja lomastjenja, dokler ne zmotijo njihovih ekonomskih interesov oz. dokler tem interesom koristijo.

Razjeziti svetovno velestvo in že kmalu največjo svetovno ekonomijo, pa je zagotovo šokiralo tudi Janševsko ekonomsko zaledje, saj se je kitajska jeza hitro začela kazati tudi v prvih odvodnih pogodbah poslovnim partnerjem. Ob tem je kitajska diplomacija Janšo seveda odločno opomnila, da je Tajvan nedeljel del kitajskega ozemlja in da je vlada Republike Kitajske edina legitima vlada, ki predstavlja celotno Kitajsko, načelo ene Kitajske pa je splošno priznano pravilo mednarodnih odnosov.

Matjaž Sirk

Ni računa? Ni panike

Vlada se je odločila, da predpisi preveč zatirajo črno in sivo ekonomijo. Izdaja fizičnega računa tako ne bo več potrebna.

Narava se bo malo manj dušila v papirju, država bo pobrala malo manj davkov, gospodarski kriminal se bo razvijal kot še nikoli. A pustimo sarkazem, vsaj kupci ne bomo več riskirali globe, vsakič ko pozabimo vzeti račun.

Odviz proizvajalcev papirja še ni znan.

Janez Dolnik

Spet ta Revoz

Novomeški Revoz, ki je lani novembra proizvodnjo zaradi krize polprevodnikov že zmanjšal na podluno izmerno, je te dni napovedal dodatno krčenje proizvodnje na eno izmerno. 450 delavcev bo ostalo brez dela.

Kriza polprevodnikov oz. čipov, ki naj se še ne bi kmalu končala, je zgojil še en jasen pokazatelj šibkosti globalnega trga poznega kapitalizma, ki ga v zadnjem času radikalno zamaje že vsaka resnejša manj pričakovana sapica. Predvsem pa je zelo jasno, da cenno akutno bolanega sistema vedno plača delavski razred, ki mora absorbirati vso škodo pogoltno neoliberalne politike kopičenja dobičkov.

Delavec je vedno znova najprej izkoriščen za kopičenje dobička lastnika kapitala, nato pa čeč noč brezstransko zavržen, da za ta listi namen lastniku ni več uporaben, oz. ko nenadoma postane ovira pri hranjanju teh dobičkov.

Matjaž Sirk

Ni roka? Ni panike

O Jelinčiču ne moremo reči veliko dobrega, lahko pa rečemo, da ima 5-letni plan za naše gospodarstvo. A žal je za njegov kriminalni del.

S podporo vladajočega režima poskuša kar v kazenski zakonik vrniti hitrejšo zastaranje zadev. To bi pospešilo do te mere, da se ne bo dalo obsoditi niti spornih poslov z maskami in testi v zadnjih dveh letih. Ni kaj, v korona-časih je treba skrbeti za čistočo. Še posebej kartotek.

Inter

Matjaž Sirk

Britanci bi se radi igrali kolonializem kar v Ukrajini

Ukrajina, 23. januar 2022

Veliki Britaniji to, da so uspeli marca 2020 brez volitev nastaviti pro-zahodnega predsednika v Ukrajini še ni dovolj. Obveščevalna služba se je lotila lova na čarovnice in kar po abecedi obtožuje lep del ukrajinskih politikov, da skupaj z Rusijo naklepajo prevzem oblasti.

Lep indikator suverenosti Ukrajine je, da ne govorimo o ukrajinski obveščevalni službi, a o britanski.

Ne bomo dovolili, da Kremelj v Ukrajini nastavi prorusko oblast.
- Britanska zunanja ministrica Liz Truss

Upamo, da oblasti v Ukrajini ne bo nastavl London. So se pa njihovemu hladno-vojnemu rožljanju proti Rusiji seveda pridružili tudi Američani.

Protestna pesem

Eugène Pottier:
INTERNACIONALA

Vstanite v suženjstvo zakleti,
ki jarem vas teži gorja.
Zdaj pravda stari v borbi sveti
vas kliče za prostost sveta.

Ta svet krivčnosti razbijmo,
do tal naj boj ga naš podre;
nato svoj novi svet zgradimo,
bili smo nič, bodimo vse!

Že se ljudstvo je zbralo,
v zadno borbo že hiti,
da z internacionalo
prostost si pribori.
Nične ne da nam odrešena,
ne carji, kralji in ne bog;
osvoboditev iz trpljenja
bo delo naših lastnih rok.

Sami razbijmo jarem sužnj,
ki tlačni nas že tisoč let;
zdaj kujte, bratje, kujte družni
človeštvo boljše, lepši svet.

Že se ljudstvo je zbralo,
v zadno borbo že hiti,
da z internacionalo
prostost si pribori.

Oh, ti policaji!

Predavatelj na policijski akademiji
razlaga račun: $5 - 7 + 2 = 0$. Nične
ne razume.

Predavatelj se odloči, da bo
enačbo razrešil s praktičnim
primerom:

"V avtobusu je pet policajev.
Sedem jih izstopi. Koliko policajev
mora vstopiti, da bo avtobus
prazen?"

Škandal tedna

V Kopru je policija dijaku v šoli
zaselga pištolo. Vse bi bilo lepo in
prav, če ne bi šlo zgolj za plastično
airsoft repliko pištole.

Šoli je očitno ljubše, da policija
nabira ure na terenu in mori
otroke, kot pa da bi sama rešila
situacijo z neprimerno igračo.

Iz tovariških vrst

Ambasada Rog
Ob obletnici evikcije

Eno leto je minilo od nasilne evikcije in uničenja Avtonomne tovarne Rog. Rog je bil naš dom, naše zatočišče, naše igrišče in edini svobodni prostor samoorganiziranja v dragi luksuzni Ljubljani. Bil je edinstven poskus najbolj marginaliziranih prebivalcev in prebivalk mesta, da ustvarijo svoj prostor pod soncem. V nemogočih razmerah, brez elektrike, komunale in ogrevanja, se je boril za obstoj 15 let.

19. januarja 2021 se ni zgodila le evikcija, zgodila se je vojna bogatih proti revnim. In jasno se je pokazalo, kdo stoji na čigavi strani. Nikoli ne bomo odpustili zločincem iz mestne palače, ki so skupaj z neonacističnimi razbijači iz Valine in Hojsovo policijo uničili življenjsko delo stotin postrtovanih ljudi. In nikoli ne bomo odpustili medijskim, kulturnim, pravnim in akademskim podprenikom, ki so jih pri tem podpirali.

Ambasada Rog je v evikciji izgubila skoraj vse svoje imetje - s trmastro podporo širše javnosti smo iz ruševin komaj uspeli rešiti naša mačka. Nismo se vedali in vztrajamo kot samoorganizirana, neodvisna organizacija.

Zavedamo pa se, da je Ljubljana z Rogom izgubila zadnji prostor svobode, v katerem lahko vzniknejo ljudska gibanja. Novi Center Rog z vso svojo naprednjaško navlako se ustvarja prav zato, da se ljudska gibanja že v naprej zadušijo v rokah kulturne birokracije. Prepričani smo, da v času perverznih podražitev, vzpona luksuznih gradenj in vseprisotnega nadzora oblasti, skvotanje v mestu Ljubljana še ni reklo zadnje.

ABC

Ivan Cankar

Kako sem postal socialist 1

Bilo je v tisti blaženi petošolski dobi, ko se srce polno pesmi, glava polna upanja na sijajno prihodnost. Godilo se mi je navdse slabo, večkrat sem bil lačen nego sit; kakor se pač godi študentu iz delavske družine. Ali nadlog nisem občutil, še prav zavedal se jih nisem. Ne samo, da nisem poznal življenja krog sebe, niti svojega življenja nisem poznal. Edino in vse na svetu mi je bila poezija; bližji od očeta, delavca, mi je bil rajni Klopstock; in bolj nego vse materine skrbi in bolečine me je zanimal en sam Prešernov sonet.

Za politiko se nisem menil. Kolikor sem od daleč slišal o nji, mi je bila ogabna kakor tista pošekra, čerčolta žival, ki se lena in smrdeča plazi po tleh in ki ji pravimo močudo. Takrat (1890-1894) se je prevlajalo po Slovenskem tisto vzdihujoče slogaštvo, ki je pogasilo v našem malomeščanstvu še ono malo samozavesti, kar je kdaj bilo, in ki je že tako jetični slovenski liberalizem spravilo čisto na berge. Bil sem mlad. Omlenio pa obratja mlad človek samo na krožniku, v politiki nikakor ne. Demokratične klerikalne stranke v tistih časih še ni bilo; doktor Krek je šele vzgajal njene apostole. O socializmu nisem vedel ničesar, o socialni demokraciji pa to toliko, da je nekakšna politična sekta, ki je takorekoč izobčena iz cerkve in države in ki jo stražijo od vseh strani policisti in državni pravdniki. Tudi mi je bilo znano ime »nekega krojačca«, o katerem so spodobni ljudje sodili, da je norec, ali razbojnik, ali pa oboje hkrati. To je bil Železnikar.

Delavcu in celo mladoletnemu vajencu se bo čudno zdelo, kako da petnajstleten človek, ki je drugače britten in za silo izobražen, ne vé ničesar o tako važni stvari, kakor je ustroj človeške družbe in sploh ničesar ne o tistem življenju, ki ga tudi samega krvavo bije. Ali ta genijava nevednost ni le posledica, temveč je predpisana poglavitna zapoved, je duh in vsebina avstrijske šolske vzgoje. In ne le na vseh šolskih vratih, temveč tudi na vseh mejnikih Avstrije bi moral biti z velikimi črkami napisan strogi ukaz: »Roke na klopi! Kolikor avstrijski študent pridobi moдрosti, si jo mora takorekoč spomota in naskrivjati bopati na cesti; domača vzgoja mu je dá malo, šolska pa nič. Trdim celo, da šole, s kakršnimi nas je bil avstrijski Rog udaril, ovirajo duševni razvoj človeka, da mu, rekel bi, zaplankajo razum, ker ga stiskajo ter ponavadi sčasoma res potisnejo v eno samo tesno strugo. C. kr šole so bile že prvotno ustanovljene za posel, da vzgajajo c. kr. uradnike; ne vzgoje pa niti takih ne, temveč le C. kr. pisalne stroje. Mladenci napravi maturo, je do vrha nabasan z različnim »znanjem«, a bolj od lune in zvezd mu je tuji tisti svet, v katerem živi in na katerega je navezan z vsemi nitmi svojega bitja in nehanja. Med nami živé ljudje, ki so bili izvrstno opravili svoje takoiimeno »študij« in ki jih spoštljivo prištejemo cvetu izobraženstva; ali vprašaj jih o stvarih, katerih se niso bili »iz glave« naučili, pa se boš razjokal od smeha in bridkosti.

Ko sem bil dovršil realko, so mi bile pač znane rodbinske razmere cesarja Nerona, poznal pa nisem politične zgodovine slovenskega naroda; vedel sem, kakšen da je bil razvoj agrarne zakonodaje v rimljanski republik, nisem pa vedel, kakšen da je volitni red za kranjske občine.

(f. odlomek)

